

בְּגִין כִּד אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, הָאִי בַר נָשׁ דְּאוּלִּיד
בַּר, אֶתְקַשֵּׁר בְּשִׁכְיִנְתָּא, דְּהִיא פִתְחָא דְכָל

פִּתְחִין (ס"א וְהָאִי רַבִּינָא דְאֶתְגַּזַּר אֶתְקַשֵּׁר בְּשִׁכְיִנְתָּא, דְּהִיא פִתְחָא דְכָל
בְּתַרִּין) עֲלָאִין, פִּתְחָא דְאֶתְקַשֵּׁר בְּשִׁמְא קַדִּישָׁא. (דְּאָמַר
רַבִּי שְׁמַעוֹן) וְהָהוּא דָמָא דְנַפְיָק מִהָהוּא רַבִּינָא, נָטִיר
קָמִי קַדְשָׁא בְרִידָּהּ הוּא, וּבְשַׁעְתָּא דְדִינִין מִתְעַרְיִן
בְּעֲלָמָא, אֲשֵׁינָה קַדְשָׁא בְרִידָּהּ הוּא בְּהָהוּא דָמָא,
וְשׂוֹיב עֲלָמָא. וּבְגִין כִּד כְּתִיב (בְּרַאשִׁית יז) וּבֶן שְׁמֹנֶת
יָמִים יְמוֹל לָכֶם כָּל זָכָר. וּכְתִיב (תְּהִלִּים ז) וְאִם בְּגִבּוֹרוֹת
שְׁמוֹנִים שָׁנָה. וְכֹלָא בְּחַד מִתְקַלָּא סְלָקָא.

תָּאנָא בְּהָהוּא דָמָא, זָכִי עֲלָמָא לְאֶתְפַּסְמָא בְּחֶסֶד,
וְקִימִין פְּלָהוּ עֲלָמִין, דְּכְתִיב, (יִרְמִיָּה לג) אִם
לֹא בְרִיתִי יוֹמָם וְלַיְלָה חֻקוֹת שָׁמַיִם וָאָרֶץ וְגו'. אִם
לֹא בְרִיתִי תִיַּנַּח. יוֹמָם וְלַיְלָה לָמָּה.

לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

שְׁמוֹר לְפָנֵי הַקּוּדֵשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּבְשַׁעְתָּא
שְׁמַתְעוֹרְרִים דִּינִים בְּעוֹלָם, מְשַׁנְיָה
הַקּוּדֵשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּאוֹתוֹ דָם וּמְצִיל אֶת
הָעוֹלָם. וּמְשׁוּם כִּד כְּתוּב, (בְּרַאשִׁית יז) וּבֶן
שְׁמֹנֶת יָמִים יְמוֹל לָכֶם כָּל זָכָר.
וּכְתוּב (תְּהִלִּים ז) וְאִם בְּגִבּוֹרֹת שְׁמוֹנִים
שָׁנָה. וְהַכֵּל עוֹלָה בְּמִשְׁקַל אֶחָד.

שְׁנֵינֵהּ, בְּאוֹתוֹ דָם זוֹכָה הָעוֹלָם
לְהִתְפַּשֵּׁם בְּחֶסֶד, וְכֹל הָעוֹלָמוֹת עוֹמְדִים,

שְׁכִינִין שְׁשֻׁלְמָה הַמְלִךְ נִדְבַק בְּנָשִׁים
נְבִרִיּוֹת, נִתְּנָה הַמְּלֻכוֹת לִירְבָעָם, וְלִבְּן
הַבְּרִית חֲבִיבָה מִהַכֵּל.

מְשׁוּם כִּד אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, הָאָדָם הַזֶּה
שְׁמוּלִיד בֶּן, נִקְשֵׁר לְשִׁכְיִנְתָּא, שְׁהִיא
הַפִּתְחָה שֶׁל כָּל הַפִּתְחִים (וְהַתִּינּוֹק הַזֶּה שְׁמוּל,
נִקְשֵׁר בְּשִׁכְיִנְתָּא, שְׁהִיא פִתְחָה שֶׁל כָּל הַבְּתָרִים) הָעֲלִיוֹנִים,
הַפִּתְחָה שְׁנִקְשֵׁר בְּשֵׁם הַקּוּדֵשׁ. (שְׁאָמַר רַבִּי
שְׁמַעוֹן) וְאוֹתוֹ דָם שְׁיֻצָּא מֵאוֹתוֹ תִינּוֹק

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, תִּנְיָנָן תִּרִין כְּתִרִין אֶתְאַחֲדוּן
בְּתָדָא, וְאַיִנוּן פְּתָחָא דְכָל שְׂאָר כְּתִרִין,
וְתֵאנָא, חַד דִּינָא, וְחַד רַחֲמֵי, וּמִתְפַּסְמָאן דָּא בְּדָא,
דְּכֵר וְנוֹקְבָא. (ס"א וְתֵאנָא חַד דְּכֵר וְחַד נּוֹקְבָא, חַד דִּינָא, וְחַד רַחֲמֵי).

בְּסִטְרָא דְדְכוּרָא שְׂרִיָא חֶסֶד. בְּסִטְרָא דְנוֹקְבָא
שְׂרִיָא דִינָא. (וּבְגִין כְּדָא) חַד חַזוּרָא וְחַד
סוּמְקָא. וּבְגִין לְאַתְפַּסְמָא דָּא בְּדָא, (וּבְגִין כְּדָא) מִתְקַשְׁרוּן
דָּא בְּדָא. וְהֵאֵי בְרִית אַחִיד בְּהוּ בְיוּמָם וְלִילָה,
בְּדִינָא וְחֶסֶד. בְּדִינָא בְּקִדְמִיתָא. וְלְבַתֵּר שְׂרִיָא בֵּיה
בְּחֶסֶד, וְאַתְפַּסָּם בְּכֻלָּא. וְדָא הוּא בְרִית דְאַקְרִי
יּוּמָם וְלִילָה, דְאַחִיד בְּתִירוּיָהוּ.

וּמֵאֵן דְזָכִי לְנִטְרָא לְהֵאֵי בְרִית כְּדָקָא יָאוֹת, וְלֹא
חֲטִי בֵּיה כָּל יּוּמוֹי, אַחִיד בְּהוּ בְיוּמָם
וְלִילָה. וְזָכִי לְתִרִין עֲלָמִין, עֲלָמָא דָּא וְעֲלָמָא

לשון הקודש

שְׂרִיָא דִין. (ומשום כְּדָא) אַחֲד לְבָן וְאַחֲד אָדָם.
וּכְדִי לְהִתְפַּשֵּׁם זֶה עִם זֶה, (מִשּׁוּם כְּדָא) הֵם
מִתְקַשְׁרִים זֶה בְּזֶה. וְהַבְּרִית הַזֹּאת אוֹחֲזֹת
בְּהֵם בְּיוּמָם וְלִילָה, בְּדִין וְחֶסֶד. בְּדִין
בְּרֵאשׁוֹנָה, וְאַחֲר כֵּן שׁוֹרָה בְּחֶסֶד,
וּמִתְפַּשֵּׁם בְּכֻלָּא. וְזוֹהִי הַבְּרִית שְׁנִקְרֵאת
יּוּמָם וְלִילָה, שְׂאוּחֲזֹת בְּשִׁנְיָהם.

וּמִי שְׂזוֹכֶה לְשִׁמֵּר אֶת אוֹת הַבְּרִית הַזֹּאת
כְּרֵאוּי וְלֹא חוֹטֵא בָּהּ כָּל יְמָיו, הוּא אוֹחֲזֵ

שְׂכֵתוֹב (ירמיה לג) אִם לֹא בְרִיתִי יוּמָם
וְלִילָה חֲקוֹת שְׁמַיִם וָאָרֶץ וְגו'. אִם לֹא
בְרִיתִי מִיָּלָא, אֲבָל לָמָּה יּוּמָם וְלִילָה?
אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, שְׁנִינּוּ, שְׁנִינּוּ כְתָרִים
מִתְאַחֲדִים בְּאַחֲד וְהֵם הִפְתַּח שַׁל כָּל
הַכְּתָרִים, וְשְׁנִינּוּ, אַחֲד דִין וְאַחֲד רַחֲמִים,
וּמִתְפַּשֵּׁימִים זֶה עִם זֶה, זָכַר וְנִקְבָּה. (וְשְׁנִינּוּ

אַחֲד זָכַר וְאַחֲד נִקְבָּה, אַחֲד דִין וְאַחֲד רַחֲמִים).

בְּצַד הַזָּכַר שְׂרִיָא חֶסֶד, וּבְצַד הַנִּקְבָּה

דָּאֵתִי. וְעַל דָּא אַקְרִי אַבְרָהָם שְׁלִים, דְּכָתִיב, (בראשית
 יז) הַתְּהִלָּךְ לְפָנַי וְהָיָה תָמִים, וְאִמְתִּי אַקְרִי שְׁלִים.
 פַּד זָכָה בְּתַרְוּוּיָהּ, בְּיוֹמָם וּלְיָלָה. דְּכָתִיב, (תהלים
 מב) יוֹמָם יִצְנָה יי' חֲסֵדוֹ וּבַלַּיְלָה שִׁירָה עַמּוּי.
 וְתַרְוּוּיָהּ אַחֲסִין אַבְרָהָם. וְלֹא אַתְקִימָא בֵּיה חֲסֵד
 בְּקִיּוּמָא שְׁלִים, עַד דְּאַתְגַּזֵּר. כִּיּוֹן דְּאַתְגַּזֵּר, אַתְקִימִי
 בֵּיה, וְזָכָה לְתַרְוּוּיָהּ, וְאַקְרִי שְׁלִים.

כְּמָה דְּתַנִּינָן דְּכָתִיב, (בראשית יח) וְהוּא יוֹשֵׁב פֶּתַח
 הָאֵהֶל כְּחוּם הַיּוֹם. פֶּתַח הָאֵהֶל, דָּא הוּא
 כְּתָרָא עֲשִׂירָאָה דְּמִלְפָּא, דְּאִיהוּ פֶּתַחָא לְכָל
 מִשְׁפָּנָא קַדִּישָׁא דְּשָׂר בְּתַרְוּוּיָהּ, וְקַרְיָיָה דְּדוּד
 מִלְפָּא (לְהַאי) פֶּתַחָא (נ"א צְדָק), דְּכָתִיב, (תהלים קיח) פֶּתַחוּ לִי
 שַׁעְרֵי צְדָק, וּכְתִיב זֶה הַשַּׁעַר לִי. כְּחוּם הַיּוֹם. פַּד
 נִהְרָא נִהִירוּ דְּחֲסֵד, חוֹלֵק עַדְבֵּיהּ, כְּמָה דְּיָתִיב

לשון הקודש

ונקרא שלם.

כְּמוֹ שֶׁשְׁנִינָנּוּ, שְׁפָתוֹב (בראשית יח) וְהוּא
 יוֹשֵׁב פֶּתַח הָאֵהֶל כְּחוּם הַיּוֹם. פֶּתַח הָאֵהֶל,
 זְהוּ הַכְּתָר הַעֲשִׂירֵי שֶׁל הַמְּלָךְ, שֶׁהוּא
 פֶּתַח לְכָל הַמִּשְׁפָּן הַקָּדוֹשׁ שֶׁל שָׂר
 הַכְּתָרִים, וְדוּד הַמְּלָךְ קוֹרָא (לְזָה) פֶּתַח
 (צְדָק), שְׁפָתוֹב (תהלים קיח) פֶּתַחוּ לִי שַׁעְרֵי
 צְדָק, וְכָתוּב זֶה הַשַּׁעַר לַה'. כְּחוּם הַיּוֹם,
 כְּשֶׁמֵּאִיר הָאוֹר שֶׁל הַחֲסֵד, חֵלֵק גּוֹרְלוֹ,

בְּיוֹמָם וּלְיָלָה, וְזוֹכָה לְשָׁנֵי עוֹלְמוֹת,
 הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא. וְלָכֵן אַבְרָהָם
 נִקְרָא שְׁלָם, שְׁפָתוֹב (בראשית יז) הַתְּהִלָּךְ
 לְפָנַי וְהָיָה תָמִים. וְאִמְתִּי נִקְרָא שְׁלָם?
 כְּשֶׁזָּכָה בְּשִׁנְיָהּ, בְּיוֹמָם וּלְיָלָה, שְׁפָתוֹב
 (תהלים מב) יוֹמָם יִצְנָה ה' חֲסֵדוֹ וּבַלַּיְלָה
 שִׁירָה עַמּוּי. וּשְׁנִיָּהּ יִרְשׁ אַבְרָהָם, וְלֹא
 הַתְקִים בּוֹ הַחֲסֵד בְּקִיּוּם שְׁלָם עַד שְׁנַמּוּל.
 כִּיּוֹן שְׁנַמּוּל, הַתְקִים בּוֹ וְזָכָה לְשִׁנְיָהּ,

בְּהָאֵי, יְתִיב בְּהָאֵי. אֵימַתִּי אֶתְקַיְמוּ בֵּיהּ, כִּד
 אֶתְגְּזֹר. וּבְגִין כִּד אֶקְרִי בְּרִית יוֹמָם וְלַיְלָה. תָּאנָּא
 כְּתִיב, (שמות יב) וּפְסַח יִי' עַל הַפֶּתַח. מָאִי וּפְסַח יִי' עַל
 הַפֶּתַח. דְּשָׂרְיָא עַל הָאֵי פִתְחָא חֶסֶד, לְאֶתְפַּסְמָא.
 וּבְגִינֵי כִד וְלֹא יִתֵּן הַמַּשְׁחִית וְגו'.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, הָאֵי תַנִּינָן, גִּיזְרָא כִד אֶתְגְּזֹר
 וְעֵייל תְּחִילת תְּחִילת גְּדַפִּי דְשְׂכִינְתָּא, אֶקְרִי גֵר
 צַדִּיק וְלֹא יִתִּיר, גֵּר צַדִּיק וְדָאִי, זְכִי לְמִיעַל
 בְּהָהוּא (דף י"ד ע"ב) כִּתְרָא דְצַדִּיק וְאֵת אֶמְרַת יוֹמָם
 וְלַיְלָה דְזָכוּ לְתַרְוּוּיָהוּ.

אָמַר לִיה רַבִּי שְׁמַעוֹן, אֶלְעָזָר בְּרִי, לָא דְמִי מָאן
 דְאֵתִי מוֹשְׁרָשָׁא קַדִּישָׁא, וּמְגֻזְעָא דְקָשׁוּט,
 לְמָאן דְאֵתִי מְגֻזְעָא בִישָׁא, וּמוֹשְׁרָשָׁא דְנַעֲלִי בִישׁוּן
 תְּקִיפִין. בִּישְׂרָאֵל כְּתִיב בְּהוּ, (ירמיה ב) וְאַנְכִי נִטְעַתִּיךָ
 שׁוֹרֵק כְּלָה זָרַע אֶמֶת. בְּאוֹמוֹת עוֹבְדֵי עֲבוֹדָה זָרָה

לשון הקודש

כִּמוֹ שֶׁיֵּשֵׁב בְּזוֹהַר - יֵשֵׁב בְּזוֹהַר. מִתִּי
 הַתְּקַיְמוּ בּוֹ? כְּשֶׁנִּמְוֵל, וְלָכֵן נִקְרְאֵת בְּרִית
 יוֹמָם וְלַיְלָה. שְׁנִינּוּ, כְּתוּב (שמות יב) וּפְסַח
 ה' עַל הַפֶּתַח. מַה זֶה וּפְסַח ה' עַל הַפֶּתַח?
 שְׁשׁוּרָה עַל הַפֶּתַח הַזֶּה חֶסֶד לְהַתְּבַשֵּׁם.
 וּמִשׁוּם כִּד, וְלֹא יִתֵּן הַמַּשְׁחִית וְגו'.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, הָרִי שְׁנִינּוּ, כְּשֶׁהֲגֵר
 נִמְוֵל וְנִכְנָס תַּחַת כְּנַפֵּי הַשְּׂכִינְתָּה, הוּא

נִקְרָא גֵר צַדִּיק וְלֹא יוֹתֵר, גֵּר צַדִּיק וְדָאִי,
 זוֹכֵה לְהַכְּנֵס לְאוֹתוֹ כְּתָר שֶׁל צַדִּיק, וְאֵתָּה
 אֹמֵר יוֹמָם וְלַיְלָה שְׁזָכוּ לְשְׁנִינָהֶם?

אָמַר לוֹ רַבִּי שְׁמַעוֹן, אֶלְעָזָר בְּנִי, אֵינּוּ
 דוֹמָה מִי שֶׁבָּא מוֹשְׁרָשׁ קָדוֹשׁ וּמְגֻזְעַת אֶמֶת,
 לְמִי שֶׁבָּא מְגֻזְעַת רַע וּמוֹשְׁרָשׁ שֶׁל גַּעֲלִים
 רָעִים קָשִׁים. בִּישְׂרָאֵל כְּתוּב בְּהֵם, (ירמיה
 א) וְאַנְכִי נִטְעַתִּיךָ שׁוֹרֵק כְּלָה זָרַע אֶמֶת.

כְּתִיב (יחזקאל כג) אֲשֶׁר בָּשָׂר חֲמוּרִים בְּשָׂרָם וְזָרְמַת
סוּסִים זָרְמָתָם.

וּבְגִין כֵּן, יִשְׂרָאֵל קַדִּישֵׁין זִרְעָא דְקָשׁוּט, גִּזְעָא
דְּאִתְבְּסָמוּ בְּטוֹרָא דְסִינֵי, וְאִתְפָּסַק מִנֵּייהוּ
כָּל זֹהָמָא, כְּלָהוּ מִתְבְּסָמִין, וּכְלָהוּ עֵיילֵי בְּקִימָא
קַדִּישָׁא דִּיּוֹמָם וְלַיְלָה, לְמַהוּי שְׁלָמִים בְּכָלֵא.
אַבְל בְּאוּמוֹת עוֹבְדֵי עֲבוּדָה זָרָה, קִשְׂיָא לְמַעְבַּר
מִנֵּייהוּ זֹהָמָא, וְאַפִּילוּ עַד ג' דָּרִין. וּבְגִין כֵּן
תְּנִינָן, טוֹב שְׁפַעוּבְדֵי כּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת וכו', וּבְגִין
כֵּן גַּר צִדְקָא וְדָאֵי.

דְּאָמַר רַב הַמְנוּנָא סָבָא, אוּמוֹת עוֹבְדֵי עֲבוּדָה
זָרָה, עַד לָא אִתְגַּזְרוּ שְׂרִיין בְּכַתְרִין
תַּתְּאִין דְּלֵא קַדִּישֵׁין, וְרוּחַ מְסֵאֲבָא שְׂרִיא עָלֵיהוּ.
כִּיּוֹן דְּאִתְגַּזְרוּ וְאִתְגַּזְרוּ, שְׂרִיין בְּכַתְרָא קַדִּישָׁא (שְׁל)

לשון הקודש

עבודת עובדי עבודה זרה קשה להעביר מהם את
הזהמה, ואפילו עד שלשה דורות. ומשום
כך שנינו, טוב שפעובדי כוכבים ומזלות
וכו', ומשום כך גר צדק ודאי.

שאמר רב המנונא סבא, אמות עובדי
עבודה זרה, טרם שנמולו שרויים הם
בכתרים תחתונים שאינם קדושים, ורוח
ממאה שורה עליהם. כיון שהתגירו

באמות עובדי עבודה זרה כתוב, (יחזקאל
כג) אֲשֶׁר בָּשָׂר חֲמוּרִים בְּשָׂרָם וְזָרְמַת
סוּסִים זָרְמָתָם.

ומשום כך, ישראל קדושים זרע של
אמת, גזע שהתבשמו בהר סיני ופסקה
מהם כל הזהמה, כלם מתבשמים, וכלם
נכנסים בברית הקדושה של יומם ולילה
להיות שלמים בכל. אבל באמות עובדי

שְׂכִינְתָא) דְּשָׂרְיָא עַל שְׂאָר כְּתָרִין תַּתְּאִין, וְרוּחָא
 קַדִּישָׁא שְׂרָיָא עֲלֵיהּוּ. אֲבָל יִשְׂרָאֵל, קַדִּישִׁין בְּנֵי
 קַדִּישִׁין, דְּגֻזְעִין וְשָׂרְשִׁין, וְאֶתְּבַסְמוּ בְּטוֹרָא דְּסִינֵי,
 וְעָאֵלוּ בְּמַהִימְנוּתָא שְׁלִימְתָא קַדִּישָׁא. בְּשַׁעְתָּא
 דְּאֶתְגַּזַּר שְׂרָיָא בְּכֻלָּא, דְּכְתִיב, (דברים ד) וְאַתֶּם
 הַדְּבָקִים בְּיַי' אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כָּלְכֶם הַיּוֹם.

וְהָיָה כִּי יַחֲטֵא וְאָשֵׁם וְהִשִּׁיב אֶת הַגְּזֵלָה וְגו' (ויקרא
 ה) רַבִּי יוֹסִי אָמַר, (ישעיה נד) כִּי מִי נָח זֹאת לִי
 אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי מֵעֲבוּר מִי נָח. הָאִי קָרָא קְשִׁיָּא,
 כְּתִיב (בראשית ז) וּמִי הַמַּבּוּל הָיוּ עַל הָאָרֶץ. וּכְתִיב
 (בראשית ט) וְלֹא יִכָּרֵת כָּל בָּשָׂר עוֹד מִמִּי הַמַּבּוּל. מִי
 הַמַּבּוּל כְּתִיב, וְלֹא מִי נָח, וְהִכָּא כְּתִיב כִּי מִי נָח
 זֹאת לִי. זֹאת לִי, הֵם לִי מִיבְעֵי לִיהָ.

לשון הקודש

וְהָיָה כִּי יַחֲטֵא וְאָשֵׁם וְהִשִּׁיב אֶת הַגְּזֵלָה
 וְגו'. רַבִּי יוֹסִי אָמַר, (ישעיה נד) כִּי מִי נָח
 זֹאת לִי אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי מֵעֲבוּר מִי נָח.
 הַפְּסוּק הַזֶּה קָשָׁה, כְּתוּב (בראשית ז) וּמִי
 הַמַּבּוּל הָיוּ עַל הָאָרֶץ, וּכְתוּב (שם ט) וְלֹא
 יִכָּרֵת כָּל בָּשָׂר עוֹד מִמִּי הַמַּבּוּל. כְּתוּב
 מִי הַמַּבּוּל, וְלֹא מִי נָח, וְכֵן כְּתוּב כִּי מִי
 נָח זֹאת לִי. זֹאת לִי? הֵם לִי הָיָה צָרִיךְ
 לְהִיזָה!

וְנִמְלֹךְ, הֵם שׁוֹרִים בְּכֶתֶר הַקְּדוּשָׁה שֶׁל
 הַשְּׂכִינָה שְׁשׁוּרָה עַל שְׂאָר הַכְּתָרִים
 הַתַּתְּתוֹנִים, וְרוּחַ קְדוּשָׁה שׁוּרָה עֲלֵיהֶם.
 אֲבָל יִשְׂרָאֵל, קְדוּשִׁים בְּנֵי קְדוּשִׁים שֶׁל
 גְּזֻעִים וְשָׂרְשִׁים, וְהַתְּבַסְמוּ בְּהַר סִינַי,
 וְנִכְנְסוּ לְאַמּוּנָה הַשְּׁלֵמָה הַקְּדוּשָׁה בְּשַׁעַה
 שְׁנִמְלֹלִים, הֵם שׁוֹרִים בְּכֻלָּא, שְׁכַתוּב (דברים
 ד) וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בְּה' אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים
 כָּלְכֶם הַיּוֹם.

אֵלֶּא הָכִי תֵּאנָא, כִּד זַכָּאִין סְגִיאוּ בְּעֵלְמָא, קִדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא חֲדֵי וּמְשַׁתְּבַח בְּהוּ. דְּתַנִּינָן כִּד
 שְׂאֵרֵי זַכָּאָה בְּעֵלְמָא, וְאַשְׁתַּבַּח בֵּיה, כְּבִיכּוּל אִטְיִל
 שְׁלָמָא בְּעֵלְמָא, וְכָל עֵלְמָא מִתְּבָרְכָא בְּגִינְיָה,
 וְאַטְיִל שְׁלָמָא בְּפַמְלִיא שֶׁל מַעְלָה. מִנָּא לָן.
 דְּכַתִּיב, (ישעיה כז) אִו יַחֲזַק בְּמַעְזֵי יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם לִי
 שְׁלוֹם יַעֲשֶׂה לִי. תִּרִין שְׁלָמִין אֲמַאי הָכָא. אֵלֶּא
 יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם לִי, דְּאַשְׁרֵי דְכַר וְנוֹקְבָא. שְׁלוֹם יַעֲשֶׂה
 לִי, דְּמִתְּבָרְכָאן אֲבָהָן.

מָאֵי אֵיכָא בִּינִייהוּ, אָמַר רַבִּי יוֹסִי, כִּד מִתְּבָרְכָאן
 אֲבָהָן, שְׁלוֹם יַעֲשֶׂה לִי, דְּאַקְדִּים שְׁלָמָא
 בְּכֵלָא. וּבְגִין כִּד שְׁלוֹם קָדִים. יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם לִי,
 מָאֵי טַעְמָא לָא אַקְדִּים שְׁלוֹם הָכָא. אֵלֶּא בְּגִין
 דִּיתַעֲבַר חוּיָא דְשִׁרְיָא בְּנוֹקְבָא בְּקַדְמִיתָא, וַיִּיתִי

 לשון הקודש

שְׁלוֹמוֹת כָּאן לָמָּה? אֵלֶּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם לִי
 – שְׁמִשְׁרָה זָכַר וְנִקְבָּה. שְׁלוֹם יַעֲשֶׂה לִי –
 שְׁהֲאָבוֹת מִתְּבָרְכִים.

מַה יֵשׁ בִּינֵיהֶם? אָמַר רַבִּי יוֹסִי,
 בְּשִׁהָאבוֹת מִתְּבָרְכִים, שְׁלוֹם יַעֲשֶׂה לִי,
 שְׁמַקְדִּים שְׁלוֹם בְּכָל. וּמִשּׁוֹם כִּד שְׁלוֹם
 קוֹדֵם. יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם לִי, מָה הַטַּעַם לָא
 הַקְדִּים כָּאן שְׁלוֹם? אֵלֶּא כִּדֵי שְׁיַעֲבַר

אֵלֶּא כִּד שְׁנִינּוּ, כְּשִׁצְדִיקִים מִתְּרַבִּים
 בְּעוֹלָם, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁמַח
 וּמְשַׁתְּבַח בָּהֶם. שְׁשִׁנִּינוּ, כְּשִׁשְׂרוּי צְדִיק
 בְּעוֹלָם וְנִמְצָא בוּ, כְּבִיכּוּל הוּא מִטְיִל
 שְׁלוֹם בְּעוֹלָם, וְכָל הָעוֹלָם מִתְּבָרְךְ
 בְּגִלְלוּ, וּמִטְיִל שְׁלוֹם בְּפַמְלִיא שֶׁל מַעְלָה.
 מִנָּן לָנוּ? שְׁכַתּוּב (ישעיה כז) אִו יַחֲזַק בְּמַעְזֵי
 יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם לִי שְׁלוֹם יַעֲשֶׂה לִי. שְׁנֵי

דְּכוּרָא לְמִשְׁרֵי בְּאִתְרִיָּה, וּבְגִין כֵּךְ יַעֲשֶׂה אַקְדָּיִם,
וּלְבַתַּר שְׁלוֹם.

תָּאנָא בְּזַמְנָא דְּזַפָּאָה שְׂאֲרֵי בְּעֶלְמָא, דִּינִין לָא
מִתְעָרִין, וְלֹא שְׁלִטִין בְּעֶלְמָא, מִשּׁוּם
דִּתְהוּא בַר נָשׁ זַפָּאָה הוּא אוֹת בְּעֶלְמָא, וְקוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא בְּעֵי בִיקְרִיָּה, וְעֶלְמָא מִתְקַיִים בְּגִינִיהָ.

תְּנִיָּא אָמַר רַבִּי יוֹסִי, בְּזַמְנָא דְּבִנֵּי עֶלְמָא אֲשַׁתְּכַחוּ
חֲתִיבִין קָמֵי קֳדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, תְּהוּא זַפָּאָה
דְּאֲשַׁתְּכַח בְּעֶלְמָא, (בְּעֵי) קֳדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲשַׁתְּעֵי
בְּתַדִּיָּה, בְּגִין דִּיבְעֵי רַחֲמִין עַל עֶלְמָא, וַיִּתְּפִיִּים
בְּתַדִּיָּהוּ. מָה עֶבֶד קֳדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אֲשַׁתְּעֵי
בְּתַדִּיָּה עַל אֵינוֹן חֲתִיבֵי עֶלְמָא. אָמַר לִיהּ לֹא זַפָּאָה
לִיהּ בְּלַחֲזוּדֵי, וְלִשְׂיַצָּאָה לְכַלְהוֹ. מָה אֲרַחֲיָה דִּתְהוּא
בַר נָשׁ זַפָּאָה. שְׂבִיב דִּידיָה, וְנָסִיב לְדְפוּלֵי עֶלְמָא
בְּדִיל דִּיתְּפִיִּים קֳדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּתַדִּיָּהוּ.

לְשׁוֹן הַקּוּדֶשׁ

שְׂנֵינֵנוּ, אָמַר רַבִּי יוֹסִי, בְּזַמֵּן שְׂבִיב
הָעוֹלָם נִמְצְאִים רִשְׁעִים לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא, אוֹתוֹ הַצְּדִיק שְׁנִמְצָא בְּעוֹלָם,
(רוּצָה) הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְדַבֵּר עִמוֹ, כִּדִּי
שְׂבִיב קֶשׁ רַחֲמִים עַל הָעוֹלָם וַיִּתְּפִיִּים עִמָּם.
מָה עוֹשֶׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא? מְדַבֵּר עִמוֹ
עַל אוֹתָם הַרִשְׁעִים שֶׁל הָעוֹלָם. אוֹמֵר לוֹ
לְהִיטִיב עִמוֹ לְבַדּוֹ וּלְהַשְׁמִיר אֶת כָּלָם.

הַנְּחַשׁ שְׂשֻׁרוֹי בְּנִקְבָה בְּרֵאשׁוֹנָה, וְיָבֵא
הַזְּכָר לְשָׁרוֹת בְּמִקְוָמוֹ, וּמִשּׁוּם כֵּךְ הַקְּדָיִם
יַעֲשֶׂה, וְאַחַר כֵּךְ שְׁלוֹם.

שְׂנֵינֵנוּ, בְּזַמֵּן שְׂצַדִּיק שְׁרוֹי בְּעוֹלָם,
הַדִּינִים לֹא מִתְעוֹרְרִים וְלֹא שׁוֹלְטִים
בְּעוֹלָם, מִשּׁוּם שְׂאוֹתוֹ אִישׁ צַדִּיק הוּא
אוֹת בְּעוֹלָם, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רוּצָה
בְּכַבּוּדוֹ, וְהָעוֹלָם מִתְקַיִם בְּשִׁבְלוֹ.

מִנָּא לָן. מִמּוֹשֶׁה. דְּאָמַר לִיה קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
חָבוּ יִשְׂרָאֵל, (שמות לב) עֲשׂוּ לָהֶם עֲגֹל מִסֻּכָּה
וַיִּשְׁתַּחֲווּ לוֹ וְגו' תוֹ אָמַר לִיה, הֲרַף מִפְּנֵי וְאֲשִׁמְדִם
וְגו', בְּהֵאֵי שַׁעֲתָא אָמַר מוֹשֶׁה אֵי בְּגִין יִקְרָא דִּיְדֵי
יִשְׁתַּצֹּן יִשְׂרָאֵל מִעֲלָמָא, טַב לִי מוֹתָא, וְלֹא יִימְרוּן
דְּשִׁבְיָקְנָא הֵאֵי דְכוּלֵי עֲלָמָא, בְּגִין יִקְרָא דִּילֵי. מִיַּד
וַיַּחַל מוֹשֶׁה אֶת פְּנֵי יי' אֱלֹהֵיו. וְאוֹשִׁיט גְּרָמִיָּה
לְמִיתָה בְּכַמָּה אֲתָרֵי בְּגִינֵיהוֹן דִּישְׂרָאֵל, דְּכִתִּיב
וְעַתָּה אִם תִּשָּׂא חַטָּאתָם וְאִם אֵין מִחְנֵי נָא מִסְפָּרָךְ
וְגו'. וְתֹאנָא, לֹא זֹז מוֹשֶׁה מִתַּמָּן, עַד דְּמַחַל קְדָשָׁא
בְּרִיךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל, הֲדָא הוּא דְכִתִּיב וַיִּנָּחֶם יי' עַל
הָרַעָה אֲשֶׁר דִּבֶּר לַעֲשׂוֹת לְעַמּוֹ. וְכִתִּיב (במדבר
י"ד) וַיֹּאמֶר ה' סְלַחְתִּי כְּדַבְּרֶךָ.

לשון הקודש

כָּל הָעוֹלָם בְּשִׁבִיל כְּבוֹדֵי. מִיַּד – וַיַּחַל
 מוֹשֶׁה אֶת פְּנֵי ה' אֱלֹהֵיו. וְהוֹשִׁיט עַצְמוֹ
 לְמִיתָה בְּכַמָּה מְקוֹמוֹת בְּשִׁבִיל יִשְׂרָאֵל,
 שְׁכֵתוֹב וְעַתָּה אִם תִּשָּׂא חַטָּאתָם וְאִם אֵין
 מִחְנֵי נָא מִסְפָּרָךְ וְגו'. וְשִׁנְיָנוּ, לֹא זֹז מוֹשֶׁה
 מִשָּׁם עַד שֶׁמַּחַל הַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא
 לְיִשְׂרָאֵל. וְהוּא שְׁכֵתוֹב, וַיִּנָּחֶם ה' עַל הָרַעָה
 אֲשֶׁר דִּבֶּר לַעֲשׂוֹת לְעַמּוֹ. וְכִתִּיב, (במדבר י"ד)
 וַיֹּאמֶר ה' סְלַחְתִּי כְּדַבְּרֶךָ.

מהו דרכו של אותו צדיק? עוזב את שלו
 ולוקח את של כל העולם כדי שיתפיים
 הקדוש ברוך הוא עִמָּם.
מִנֵּין לָנוּ? מִמּוֹשֶׁה, שְׁאָמַר לוֹ הַקְּדוּשָׁה
בְּרוּךְ הוּא, חָטְאוּ יִשְׂרָאֵל, (שמות לב) עֲשׂוּ
לָהֶם עֲגֹל מִסֻּכָּה וַיִּשְׁתַּחֲווּ לוֹ וְגו'. עוֹד
אָמַר לוֹ, הֲרַף מִפְּנֵי וְאֲשִׁמְדִם וְגו'. בְּאוֹתָהּ
שַׁעָה אָמַר מוֹשֶׁה, אִם בְּשִׁבִיל
כְּבוֹדֵי יִשְׁמְדוּ יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם – טוֹב
לִי מוֹת, וְלֹא יֵאמְרוּ שֶׁעֲזַבְתִּי אֶת זֶה שֶׁל

וַאֲלוֹ בְּנֵחַ כְּתִיב, (בראשית ו) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לְנֹחַ קַץ
 כָּל בָּשָׂר בָּא (דף ט"ו ע"א) לְפָנַי וְגו'. אָמַר לִיָּה
 נֹחַ, וְלִי מָה אַתָּ עֹבֵד. אָמַר לִיָּה וְהַקִּימוֹתַי אֶת
 בְּרִיתִי אִתָּךְ וְגו' עֲשֵׂה לָךְ תֵּיבַת עֲצֵי גִפְרִית. וְלֹא
 בָּעָא רַחֲמֵי עַל עֲלָמָא, וְנִחִיתוּ מִיָּא, וְאוֹבִידוּ בְּנֵי
 עֲלָמָא, וּבְגִין כֹּךְ מִי נֹחַ כְּתִיב. מִי נֹחַ וְדָאֵי, דְּבִיָּה
 הוּוּ תְּלִיין, דְּלֹא בָּעָא רַחֲמֵי עַל עֲלָמָא.

מִכָּאֵן אָמַר רַבִּי יוֹסִי, מָאֵי דְכְּתִיב, (בראשית ט) וַיַּחֲלֵ
 נֹחַ אִישׁ הָאֲדָמָה. וַיַּחֲלֵ: כְּמָה דְאַתָּ דְאַתָּ
 אָמַר, (במדבר ל) לֹא יַחֲלֵ דְבָרוֹ, דְּאַתָּ עֹבֵד חוֹל. אִישׁ
 הָאֲדָמָה, דְּבְגִינִיָּה אֲשֶׁתְּצִיאוּ בְּנֵי עֲלָמָא, דְּלֹא בָּעָא
 רַחֲמֵי עֲלֵיָּהוּ. דְּכָר אַחַר אִישׁ הָאֲדָמָה, דְּבְגִינִיָּה
 אֶתְקִיַּיְמַת לְבָתֵּר דְּאֲשֶׁתְּצִיאוּ קְדָמָאֵי, דְּכְּתִיב לֹא
 אוֹסִיף לְקַלֵּל עוֹד אֶת הָאֲדָמָה בְּעֵבוֹר הָאָדָם וְגו'.

לשון הקודש

שְׁכַתוּב (בראשית ט) וַיַּחֲלֵ נֹחַ אִישׁ הָאֲדָמָה.
 וַיַּחֲלֵ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (במדבר ל) לֹא יַחֲלֵ
 דְבָרוֹ, שְׁנַעֲשֵׂה חֵל. אִישׁ הָאֲדָמָה,
 שְׁבַגְלָלוּ הַשְּׂמֵדוֹ בְּנֵי הָעוֹלָם, כִּי לֹא בִקֵּשׁ
 עֲלֵיהֶם רַחֲמִים. דְּכָר אַחַר אִישׁ הָאֲדָמָה
 – שְׁבַשְׁבִּילוּ הַתְּקִימָה לְאַחַר שֶׁהַשְּׂמֵדוֹ
 הִרְאֵשׁוֹנִים, שְׁכַתוּב לֹא אוֹסֵף לְקַלֵּל עוֹד
 אֶת הָאֲדָמָה בְּעֵבוֹר הָאָדָם וְגו'.

וַאֲלוֹ בְּנֵחַ כְּתוּב, וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לְנֹחַ קַץ
 כָּל בָּשָׂר בָּא לְפָנַי וְגו'. אָמַר לוֹ נֹחַ, וְלִי
 מָה אַתָּה עוֹשֶׂה? אָמַר לוֹ, וְהַקִּמְתִּי אֶת
 בְּרִיתִי אִתָּךְ וְגו' עֲשֵׂה לָךְ תֵּיבַת עֲצֵי גִפְרִית.
 וְלֹא בִקֵּשׁ רַחֲמִים עַל הָעוֹלָם, וַיִּרְדּוּ הַמַּיִם
 וְהָאוֹבִידוּ אֶת בְּנֵי הָעוֹלָם. וּמִשׁוּם כֹּךְ
 כְּתוּב מִי נֹחַ. מִי נֹחַ וְדָאֵי, שְׁבוּ הֵם הָיוּ
 תְּלוּוִיִּים, שְׁלֹא בִקֵּשׁ רַחֲמִים עַל הָעוֹלָם.
 מִכָּאֵן אָמַר רַבִּי יוֹסִי, מָה

תֵּאָנָא מִי נַח אֶקְרוֹן, דִּהוּא גָרִים דְּאֶקְרוֹן עַל
 שְׁמִיָּהּ. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, זֹאת לִי מָאִי קָא
 מִיִּירִי. אֵלָא אָמַר קְדָשָׁא בְּרִידָא הוּא, מִי נַח גָּרְמוֹ
 לִי, דְּאֶנְלִי זֹאת בְּעֶלְמָא. דְּכִתִּיב וַאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי
 אִוְתָם. זֹאת אִוְת הַבְּרִית וְגו'. אֵת קִשְׁתִּי נָתַתִּי
 בְּעַנְיָן. כְּלוּמַר לִית מָאן דְּאֶשְׁנַח אֵלָא לִיקְרָא דְשְׁמִי
 דְרַמְיָזא בְּזֹאת. וּמָאן גָּרִים לִיה, מִי נַח.

מִכָּאֵן סִימְנָא לְחֶסֶדָא וּפְאָה, דְּלֹא אֶתְנַלְיָא הֵאִי
 קִשְׁתָּא בְּיוֹמוֹי, וְלֹא אֶצְטְרִיד עֲלֵמָא בְּיוֹמוֹי
 לְהֵאִי (זֹאת) אִוְת. וּמָאן אִיהוּ. הֵהוּא דְּבַעֵי רַחֲמֵי עַל
 עֲלֵמָא, וְאֶתְחִיז לְאֶנְנָא עֲלוֹי. כְּגוֹן רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן
 יוֹחָאי, דְּלֹא אֶצְטְרִיד עֲלֵמָא בְּיוֹמוֹי לְהֵאִי אִוְת,
 דִּהָא הוּא אִוְת סִימְנָא בְּעֲלֵמָא הָהּ.

דְּלֹא הָהּ גִּזְרָה דְּאֶתְגַּזַּר עַל עֲלֵמָא לְעֵילָא, דְּלֹא
 מְבַטֵּל לָהּ. וְהֵינּוּ דְּכִתִּיב, (שְׁמוּאֵל ב' כג) מוֹשֵׁל

 לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

מִכָּאֵן סִימְן לְחֶסֶד צְדִיק שְׁלֹא מִתְנַלָּה
 הַקִּשְׁתָּא הַזֹּאת בְּיוֹמוֹי, וְלֹא צְרִיד הָעוֹלָם
 בְּיוֹמוֹי לְאוֹת הַזֹּאת. וּמִי הוּא? אִוְתוֹ
 שְׁמַבְקֵשׁ רַחֲמִים עַל הָעוֹלָם וְרָאוּי לְהֵגֵן
 עֲלוֹי, כְּמוֹ רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי, שְׁלֹא
 צְרִיד הָעוֹלָם בְּיוֹמוֹי אֵת הָאוֹת הַזֹּאת,
 שְׁהָרִי הוּא הֵיךְ אִוְת סִימְן בְּעוֹלָם.
 שְׁלֹא הֵיךְ גִּזְרָה שְׁנִגְזְרָה עַל הָעוֹלָם

שְׁנִינְוָה, הֵם נִקְרְאוּ מִי נַח, שֶׁהוּא גָרִם
 שְׁנִקְרְאוּ עַל שְׁמוֹ. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, זֹאת לִי,
 מַה זֶה אוֹמֵר? אֵלָא אָמַר הַקּוּדֵשׁ בְּרוּךְ
 הוּא, מִי נַח גָּרְמוֹ לִי שְׁאֵנְלָה זֹאת בְּעוֹלָם,
 שְׁכַתּוּב וַאֲנִי "זֹאת" בְּרִיתִי אִוְתָם. "זֹאת"
 אִוְת הַבְּרִית וְגו'. אֵת קִשְׁתִּי נָתַתִּי בְּעַנְיָן,
 כְּלוּמַר אִין מִי שְׁמַשְׁנִיחַ אֵלָא לְכַבּוֹד שְׁמִי
 שְׁרַמּוֹ בְּזֹאת. וּמִי גָרִם לוֹ? מִי נַח.

בְּאָדָם, קָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מוֹשֵׁל בְּאָדָם. וּמִי מוֹשֵׁל
בְּקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא כְּבִיכּוּל. צְדִיק. דְּקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ
הוּא גְזִיר, וְאִיהוּ מְבַטֵּל.

כַּגִּזְוֹן רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי, דִּיּוֹמָא חַד הָוָה יָתִיב
אַבְבָּא דִּתְרַעָא (ג"א דמערותא) דְּלוּד, זְקַף עֵינָוִי,
הָוָה שְׂמֵשָׁא דְנִהִיר, וְאַסְתִּים נִהוּרָא ג' זְמִינִין,
אַדְהִכִּי אֶתְחַשְׁדֵּן נִהוּרָא, וְאַתְחַזִּי בֵּיהּ בְּשֵׁמֵשָׁא
אוֹכְמָא וִירוֹקָא. אָמַר לִיהּ לְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיהּ, תָּא
אַבְתְּרָאִי בְּרִי, וְנַחֲמִי דְהָא וּדְאִי גְזֵרָה אֶתְגְּזֹר
לְעִילָא, וְקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּעֵי לְאוֹדְעָא לִי,
דְּוִדָּאי תְּלַתִּין יוֹמִין תְּלִיא תְּהוּא מְלִתָּא דְאַתְגְּזֹר
לְעִילָא. וְלֹא עָבִיד קָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, עַד
דְּאוֹדְעִיהּ לְצְדִיקֵיָא, הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (עמוס ג) כִּי
לֹא יַעֲשֶׂה יי' אֱלֹהִים דְּבַר כִּי אִם גְּלָה סוּדוֹ אֶל
עַבְדֵּי הַנְּבִיאִים.

לשון הקודש

הַרִים עֵינָו וְרָאָה שְׁהַשְּׂמֵשׁ מְאִירָה,
וְהַסְתִּירָה אוֹרָה שְׁלֹשׁ פְּעֻמִּים. בִּינְתִים
נַחֲשָׁד הָאוֹר, וְנִרְאָה בְּשֵׁמֵשׁ שְׁחַר וִירָק.
אָמַר לוֹ לְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּנֵו, בֵּא אַחֲרֵי בְּנֵי,
וְנִרְאָה שְׁחַרֵּי וּדְאִי נְגִזְרָה גְזֵרָה לְמַעְלָה,
וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רוּעָה לְהוֹדִיעַ לִי,
שְׁוִדָּאי שְׁלֹשִׁים יוֹם תְּלוּי אוֹתוֹ הַדְּבַר
שְׁנַגְזֹר לְמַעְלָה, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אִינוֹ

לְמַעְלָה שְׁלֹא מְבַטֵּל אוֹתָהּ, וְהִינוּ מַה
שְׁכָּתוּב (שמואל ב-ב) מוֹשֵׁל בְּאָדָם.
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹשֵׁל בְּאָדָם. וּמִי
מוֹשֵׁל בְּקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּבִיכּוּל?
צְדִיק. שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא גְזִיר,
וְהוּא מְבַטֵּל.

כַּמּוֹ רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי שְׂוִים אָחַד
הָיָה יוֹשֵׁב עַל הַדְּלֵת שֶׁל שַׁעַר (מערות) לוּד,

עַד דְּהוּוּ אֲזִילי עָאלוּ בְּהֵוּא כְּרָם. חָמוּ חַד תְּוִיָּא
 דְּרֵהוּ אֲתִי, וּפּוּמִיָּה פְּתִיחָא (נ"א) וְהוּהּ לְחִישׁ
 בְּלִישְׁנִיָּה), וּמְלַחְטָא בְּאַרְעָא בְּעַפְרָא. אֲשִׁתְּנִיק רַבִּי
 שְׁמַעוֹן, וְקִטְפָר יְדוּי בְּרִישִׁיָּה דְּתוִיָּא, שְׂכִיךְ תְּוִיָּא,
 מְאִיךְ פּוּמִיָּה, וְחָמָא לִישְׁנִיָּה מְרַחִישׁ. אָמַר לִיה
 תְּוִיָּא תְּוִיָּא, זִיל וְאִימָא לְהֵוּא תְּוִיָּא עֲלָאָה, דְּהָא
 רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּן יוֹחָאי בְּעֲלָמָא שְׂכִיחַ. עֵיילִיה
 לְרִישִׁיָּה לְחַד נּוֹקְבָא דְּעַפְרָא. אָמַר גּוֹזֵר אֲנָא, בְּשֵׁם
 דְּתַתָּאָה אֲתַחְזֹר לְנוֹקְבָא דְּעַפְרָא, בְּן עֲלָאָה יִתְחַזֵּר
 לְנוֹקְבָא דְּתַהוּמָא רַבָּא.

רַחֲשִׁי רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּעֲלוּתָא, עַד דְּהוּוּ מְצִילִי שְׁמַעוֹ
 חַד קָלָא, פּוּטְקָרָא דְּקִיטְפָא עוּלוּ
 לְאַתְרֵיכוֹ, קִטְפִירָא דְּבוּרֵינִי לָא שְׂרָאן בְּעֲלָמָא,
 דְּהָא, רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּן יוֹחָאי בְּטִיל לֹוֹן. זַפְּאָה אֲנִתְ

לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ

לך ואמר לאותו הנחש העליון שהרי רבי שמעון בן יוחאי מצוי פעולם. הכנים את ראשו לנקב של עפר אחד, ואמר: גוזר אני, בשם שהתחתון חזר לנקב העפר, כך העליון יחזר לנקב תהום רבה.

רחש רבי שמעון בתפלה. עד שהיו מתפללים, שמעו קול אחד: ממני המנות, הכנסו למקומכם. המכות של המשחיתים לא שורות בעולם, שהרי

עושה עד שמודיע לצדיקים. זהו שכתוב (עמוס א) כי לא יעשה ה' אלהים דבר כי אם גלה סודו אל עבדיו הנביאים.

עד שהיו הולכים, נכנסו לאותו כרם. ראו נחש אחד שהיה בא, ופיו פתוח, (היה לוחש בלשנו) ולוהט בארץ בעפר. נער בגדיו רבי שמעון והכה ידו בראש הנחש, שכך הנחש, הנמיך את פיו וראה לשונו רוחשת. אמר לו: נחש נחש,

רַבִּי שְׁמַעוֹן, דְּמֵאֲרָךְ בְּעֵי בִיקְרָךְ עַל כָּל בְּנֵי עֲלְמָא.
בְּמִשְׁחָה כְּתִיב (שְׁמוֹת ל"ב) וַיַּחַל מֹשֶׁה וְגו', דְּמִשְׁמַע
דְּאַחִיד לִיה פֶּרְגוּדָא, וְאַנְתָּ רַבִּי שְׁמַעוֹן גּוֹזֵר,
וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְקַיִם. הוּא גּוֹזֵר, וְאַנְתָּ מְבַטֵּל.

אַדְחָכִי חָמָא דְנִהִיר שְׁמִשָּׂא, וְאַתְּ עֵבֶר תְּהוּא
אוֹכְמָא, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, וְדָאִי הָא
עֲלְמָא אֲתַבְּסָם, עָאֵל לְבֵיתִיה וְדַרְשׁ, (תְּהִלִּים י"א) כִּי
צְדִיק יי' צְדָקוֹת אָהֵב יִשְׂרָאֵל יַחְזוּ פְּנִימוֹ. מָאִי טַעְמָא
כִּי צְדִיק יי' צְדָקוֹת אָהֵב, מִשּׁוּם דִּישָׁר יַחְזוּ פְּנִימוֹ.
מָאִי פְּנִימוֹ. פְּנִים עֲלָאִין דְּבְנֵי עֲלְמָא, בָּעוֹן לְמַבְעֵי
רַחֲמֵי מַנִּיָּה, עַל כָּל מַה דְּאַצְטְרִיכֵן.

אָמַר לִיה רַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיה, אִי חָכִי יִשְׂרָאֵל יַחְזֶה
פְּנִימוֹ מוֹבְעֵי לִיה, אוֹ יִשְׂרָאֵל יַחְזוּ, מָאִי יִשְׂרָאֵל
יַחְזוּ. אָמַר לִיה רִזָּא עֲלָאָה, דְּאֵינֹן יְמֵי קָדָם

לשון הקודש

צְדִיק ה' צְדָקוֹת אָהֵב יִשְׂרָאֵל יַחְזוּ פְּנִימוֹ.
מַה הַטַּעַם כִּי צְדִיק ה' צְדָקוֹת אָהֵב?
מִשּׁוּם שְׁיִשְׁרָאֵל יַחְזוּ פְּנִימוֹ. מַה זֶה פְּנִימוֹ?
הַפְּנִים הָעֲלִיוֹנִים שֶׁל כָּל הָעוֹלָם,
שְׁצַרְיָכִים לְבַקֵּשׁ רַחֲמִים מִמֶּנּוּ עַל כָּל
מַה שְׁצַרְיָכִים.

אָמַר לוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר בְּנוֹ, אִם כֵּן, הֲיָה
צְרִיךְ לְהֵיוֹת יִשְׂרָאֵל יַחְזֶה פְּנִימוֹ, אוֹ יִשְׂרָאֵל
יַחְזוּ. מַה זֶה יִשְׂרָאֵל יַחְזוּ? אָמַר לוֹ, סוּד

רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי בִטֵּל אוֹתָן. אֲשֶׁרִיד
רַבִּי שְׁמַעוֹן, שְׁרַבּוּנָה רוּזָה בְּכַבּוּדָךְ עַל
כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם. בְּמִשְׁחָה כְּתוּב (שְׁמוֹת ל"ב)
וַיַּחַל מֹשֶׁה וְגו', שְׁמִשְׁמַע שְׁאַחֲזוּ אוֹתוֹ
פֶּרְגוּד, וְאַתָּה רַבִּי שְׁמַעוֹן גּוֹזֵר, וְהַקּוּדֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא מְקַיִם. הוּא גּוֹזֵר, וְאַתָּה מְבַטֵּל.
כִּי כֵן רָאָה שְׁהַאִיר הַשֶּׁמֶשׁ וְעֵבֶר אוֹתוֹ
הַשְּׁחֹר. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, וְדָאִי שְׁהַעוֹלָם
הַתְּבַשֵּׁם. נִכְנַס לְבֵיתוֹ וְדַרְשׁ, (תְּהִלִּים י"א) כִּי

דַּעֲתִיקָא קַדִּישָׁא, סְתִימָא דְכָל סְתִימִין. וַיְמִי עוֹלָם,
 דְּזַעִיר אַנְפִּין, דְּאִינוּן אַקְרוּן פְּנִימוֹ, (דְּאִינוּן) תָּמָאן
 בְּאַרְחַ מִיִּשְׂרָאֵל מַה דְּאַצְטְרִיד לְמַחְמִי.

דַּתְאֲנָא בְּשַׁעֲתָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיד הוּא אֲשַׁנְחָה
 בְּעֵלְמָא, וְחָמָא דְמַתְבַּשְׂרָן עוֹבְדֵיהוֹן
 דְּבְנֵי נָשָׂא לְתַתָּא, אֲתַנְלִיָּיא עֲתִיקָא קַדִּישָׁא בְּזַעִיר
 אַנְפִּין, וּמְסַתְּבָלָן כָּל אִינוּן אַנְפִּין בְּאַנְפִּין סְתִימִין,
 וּמַתְבָּרְכָן כְּלָהוּ. מָאִי טַעְמָא מַתְבָּרְכָן. מְשׁוּם
 דְּמַסְתְּבָלִין אֲלִין בְּאֲלִין בְּאַרְחַ מִיִּשְׂרָאֵל, דְּלֹא סָטוּ
 לִימִינָא וְלִשְׂמָאלָא, הָדָא הוּא דְכָתִיב (דף ט"ו ע"ב) יִשְׂרָאֵל
 יַחְזוּ פְּנִימוֹ. וּמַתְבָּרְכָן כְּלָהוּ, וּמְשַׁקְיִין דָּא לְדָא, עַד
 דְּאַתְבָּרְכָן כְּלָהוּ עַלְמִיָּא. וּמְשַׁתְּכְּחִי כְּלָהוּ עַלְמִין
 בְּחַד, וּבְדִין אֲתַקְרִי (זכריה יד) יְיָ אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד.

לשון הקודש

אותם הפנים בפנים נסתרים, וכלם
 מתברכים. מה הטעם שמתברכים?
 משום שמסתכלים אלו באלו בדרך
 ישר, שלא סוטים ימינה ושמאלה. זהו
 שכתוב ישר יחזו פנימו. וכלם מתברכים
 ומשקים זה את זה, עד שמתברכים כל
 העולמות. וכל העולמות נמצאים באחד,
 ואז נקרא ה' אחד ושמו אחד.

עליון שאותם ימי קדם של העתיק
 הקדוש, נסתר כל הנסתרים. וימי עולם
 של ז"א, שהם נקראים פנימו,
 (שהם) רואים בדרך ישר מה שצריך
 לראות.

ששנינו, בשעה שהקדוש ברוך הוא
 משגיח בעולם ורואה שפשרים מעשיהם
 של בני האדם למטה, מתגלה העתיק
 הקדוש בזעיר אנפין, ומסתכלים כל

וְכַד חֹזְבֵי עֲלָמָא סְגִיאוּ, אֶסְתִּים עֲתִיקָא קְדִישָׁא,
 וְלֹא מִשְׁגָּחִין אַנְפִּין בְּאַנְפִּין, וְכִדִּין דִּינִין
 מִתְעָרִי בְּעֲלָמָא, וְכוּרְסוֹן רְמִיז, וְעֲתִיק יוֹמִין
 אֶסְתִּים, וְלֹא אֶתְגַּלְיָא. תָּדָא הוּא דְכְּתִיב, ^{(דניאל}
 ח' הָיָה הַיּוֹת עַד דֵּי כוּרְסוֹן רְמִיז וְעֲתִיק יוֹמִין יְתִיב.
 עַד דֵּי כוּרְסוֹן רְמִיז, דְּאִינוּן כְּתָרִין עֲלָאִין,
 דְּמִשְׁקִינִין לְכַלְהוּ אַחַרְנִין, לְאוּקוּמֵי בְּקִיּוּמֵיהוּ. וּמֵאן
 אִינוּן. אֶבְהֶן. וְעֲתִיק יוֹמִין יְתִיב, וְלֹא אֶתְגַּלְיָא.
 וְכִדִּין מְתַפְכִּין חִיבֵי עֲלָמָא רַחֲמֵי לְדִינָא.

תָּאנָא. מִסְטָרָא דְאִימָא, נְפָקִין גְּרֵדִינִין נִימוּסִין
 קְלִיפִין, וְאַחַדִּין בְּקוּלְפוֹי דְּגִבּוּרָה, שְׁלֹטִין
 עַל רַחֲמֵי, בְּמָה דְאֵת אָמַר ^(במדבר טז) הַנּוֹעָדִים עַל יִי',
 עַל יִי' מִפְּשֵׁ. וְכִדִּין אֲשֶׁתְּכַחוּ עֲלָמִין חֲסָרִין, ^{(ס"א}
 קִסְרִינִין) דְּלֹא שְׁלָמִין, וְקִטְטוּתָא אֶתְעַר בְּכַלְהוּ.

לשון הקודש

מתנגלה. ואז מהפכים הרשעים של
 העולם רחמים לדין.
שנינו. מצד האם יוצאים שומרי
 החקים, הקלפות שלהם, ואוחזים
 במקל של הגבורה, שולטים על
 הרחמים, כמו שנאמר ^(במדבר טו) הַנּוֹעָדִים
 עַל ה', עַל ה' מִפְּשֵׁ. ואז נמצאים
 העולמות חסרים, ^(קשרים) שאינם
 שלמים, ומתעוררת בכלם קטטה.

ובשחטאי העולם מתרבים, נסתר
 העתיק הקדוש, ואין משגיחים פנים
 בפנים, ואז מתעוררים הדינים בעולם,
 והכפסאות עולים, ועתיק הימים סתום
 ולא מתנגלה. זהו שפיתוב ^(דניאל ז) הֵייתִי
 רואה עד שהכפסאות הורמו ועתיק
 הימים יושב. עד שהכפסאות הורמו,
 שאותם הפתרים העליונים, שמשקים
 את כל האחרים להעמידם בקיומם. ומי
 הם? האבות. ועתיק הימים יושב ולא